

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.— Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODROUZNICE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8 — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Zmaga narodne slike

Nad 150.000 volilcev, t. j. nad 52 odstotkov volilnih upravičencev, je včeraj v dravski banovini manifestiralo svojo narodno zavest ter se odločno izjavilo za narodno in državno edinstvo in za nadaljevanje politike narodne slike

Beograd, 8. nov. M. Volitve so po vsej državi potekle mirno in brez najmanjšega incidenta ter značijo nadvse siajno manifestacijo jugoslovenske narodne in državne misli. Udeležba je bila naravnost ogromna. Tudi kraji, kjer se je razvijala najhujša abstinenčna kampanja, so dokumentirali svojo jugoslovensko zavest in po dosedanjih poročilih bo le malo srezov, kjer bi volilna udeležba znašala izpod 50 odstotkov. V pretežni večini srezov v vardarski, moravski, zetski, drinski, vrbaski in primorski banovini znaša udeležba preko 70, po nekod pa tudi do 90 odstotkov. Tudi v srezih savske banovine znaša volilna udeležba nad 50 odstotkov, pa tudi 60, 70 in celo 80 odstotkov

Poslanci dravske banovine

Ljubljana, 9. novembra. Pri včerajšnjih volitvah so bili v dravski banovini izvoljeni naslednji kandidati:

Srez Ljubljana-mesto: dr. Albert Kramer, minister za gradbe.

Srez Brežice: Ivan Urek, posestnik in župan v Sevnici.

Srez Celje: Ivan Prekoršek, upravitelj javne bolnic v Celju.

Srez Črnomelj-Metlika: Danijel Makar, posestnik in gostilničar v Metliki.

Srez Dolnja Lendava: Anton Hajdinjak, posestnik v Odrancih.

Srez Gornji grad: Rasto Pustoslemšek, novinar v Ljubljani.

Srez Kamnik: Anton Cerar, posestnik in gostilničar v Kamniku.

Srez Kočevje: Ivan Pucelj, minister in posestnik v Velikih Laščah.

Srez Konjice: Karol Gajšek, notarski kandidat v Konjicah.

Srez Kranj: Janko Barle, župnik v Ljubljani.

Srez Krško: Alojzij Drmelj, posestnik in župan v Boštjanu.

Srez Laško: Alojzij Pavlič, duhovnik in profesor v Celju.

Srez Litija: Milan Mravlje, geometri in posestnik v Ljubljani.

Srez Logatec: dr. Stane Rape, tajnik Zveze kulturnih društev v Ljubljani.

Srez Ljubljana-okočica: Albin Koman, posestnik v Vižmarjih.

Srez Ljutomer: Jakob Zemljčič, posestnik in župan v Radencih.

Srez Maribor-desni breg: Anton Krejči, tovarniški ravnatelj v Rušah.

Srez Murska Sobota: Josip Benko, industrijec in župan v Murski Soboti.

Srez Novo mesto: Anton Klinec, župan v Gornjem gradu.

Srez Prevalje: Inž. Franc Pahtnik, posestnik v Vuhredu.

Srez Ptuj: Lovro Petovar, poštar v p. in posestnik v Ivanjkovcih.

Srez Radovljica: Ivan Mohorič, glavni tajnik Zbornice za TOI v Ljubljani.

Srez Slovenjgradec: dr. Bogumil Vošnjak, poslanik v p. v Beogradu.

Srez Šmarje: Vekoslav Spindler, novinar v Mariboru.

Ljubljanski glasovi v številkah

Volišče	Število volilcev	Število oddanih glasov	XIV	687	522
I	627	520	XV	701	595
II	668	523	XVI	619	478
III	648	461	XVII	633	490
IV	618	492	XVIII	620	524
V	635	519	XIX	677	526
VI	634	596	XX	630	562
VII	645	538	XXI	617	507
VIII	641	467	XXII	619	494
IX	624	497	XXIII	620	538
X	633	490	XXIV	591	504
XI	652	507	XXV	579	545
XII	635	541	XXVI	591	543
XIII	616	512	Skupaj	16.460	13.464

V Beogradu

Beograd, 9. novembra. V prestolnici so bili izvoljeni: Božidar Maksimović, minister prosvete; Kosta Kumanidi, minister za trgovino in industrijo; Stanojević, predsednik industrijske zbornice.

Leta 1927. je bilo oddanih 59.000 glasov, pri včerajšnjih volitvah je glasovalo nad 60% volilnih upravičencev.

V Zagrebu

Zagreb, 9. novembra. Od celokupnega števila 55.499 volilnih upravičencev v Zagrebu je volilo državno listo predsednika Petra Živkovića 23.204 volilcev ali 42%. Od tega je dobila lista dr. Demetrovića 14.401 glas, lista dr. Miškulina pa 8803 glasove.

V savski banovini

sobi bili izvoljeni: srez Brinje-Vrbosko: Marjan Djuro; srez Brod na Savi: Nikola Niškić; srez Crikvenica-Nov: dr. Ante Kuntrić; srez Čabar-Delnice: Šmajdar Franjo; srez Čazem: Radič Ivan; srez Dugo Selou-Kutina: Dobrovolsjac Milan; srez Djakovo: dr. Lončarević Ivan; srez Donji Miholjac in Valpovo: Adjetič Ante; srez Daruvar: Dobrovčić Milan; srez Geršenica: Herceg Karlo; srez Gospilj: Bogdanović Ico; srez Djurdjevac: Pogačnik Viktor; srez Grubiško polje: Sokolović Nikola; srez Ivanjec: Matija Pavao, minister; srez Karlovac: dr. Šibenik Stanko, minister; srez Sušak Spinčić Vekoslav; srez Klanec: Loncar Stanko; srez Krk in Rab: dr. Petričić Živko; srez Krapina: Valjavec Stepan; srez Koprivnica:

V drinski banovini

so bili izvoljeni:

Sarajevo mesto dr. Milan Srškić, minister pri predsedstvu ministrskega sveta, srez Fojnic: Hazin Sohadžić, trgovac iz Fojnice, srez Travnik: Omer Kajmaković, novinar iz Beograda, srez Sarajevo: Jovo Princip, posestnik iz Hadžića, srez Tuzla in Kladien: dr. Avdo Hasanbegović, minister brez listnice, srez Žepče: Gjulaga Dervišić, posestnik iz Žepče.

V zetski banovini

so bili izvoljeni:

srez Djakovac: Mile Šokić, novinar iz Beograda; srez Nikšić: dr. Nikola Kešlević, zdravnik iz Beograda; srez Dubrovnik: dr. Stepo Knežević, odvetnik in velik župan v pok. iz Dubrovnika; srez Četinjski: Gavro Milošević, odvetnik iz Četinja; srez Boka Kotorska: dr. Filip Lazarević, zdravnik iz Kotora.

Volilni rezultati

v dravski banovini

Ljubljana-mesto:	13.464	oddanih glasov	za kandidata:	volilnih upr. odst.
Brežice:	7899		dr. Kramer 13.464	16.460 82
Celje:	7432		Urek 3398	
Črnomelj-Metlika:	3206		Krulej 1501	8534 57
Dolnja Lendava:	6195		Prekoršek 4543	
Gornji grad:	2621		Pikel 2829	16.671 44.58
Kamnik:	4147		Lovšin 1556	
Kočevje:	6485		Makar 1650	6.068 52
Konjice:	1387		Hajdinjak 3511	
Kranj:	7002		Faflik 2684	3.533 64
Krško:	6272		Goričar 1282	
Laško:	5779		Pustoslemšek 1339	4.677 56
Litija:	4247		dr. Potokar 632	
Logatec:	3770		dr. Rožič 1009	
Ljubljana-okočica	10.541		Cerar 2506	9573 43.31
Ljutomer:	4768		Pucelj 6485	9721 66.7
Maribor-desni breg	7723		Gajšek 1349	
Maribor-levi breg	12.970		Goričar 38	5241 26.4
Murska Sobota	10.812		Barle 7002	14.402 50
Novo mesto:	5606		Drmelj 1895	
Ptuj:	7101		Majcen 1495	
Radovljica:	6976		Vale 991	
Slovenjgradec:	2227		Grebenc 1891	13.360 46
Šmarje:	3124		Pavlič 3399	
Prevalje:	2722		Juvan 2380	9977 60.03
			Turk 476	
			dr. Zorec 116	
			Mrovje 2155	9862 43.06
			dr. Rape 3770	7225 51.96
			Jarc 2045	
			Koman 5675	
			Pavčič 1164	
			Zebal 1464	
			Šinkovec 193	19.099 55.4
			Zemljščič 4768	10.247 46.5
			dr. Vauhnik 2349	
			Kirbiš 2084	
			Krejči 3290	13.860 55.7
			dr. Pivko 12.970	22.789 53.91
			Vezir 586	
			Hartner 5079	
			Benko 5147	14.825 75.93
			Klinec 4711	
			Zupančić 895	11.741 47.6
			Vuk 1490	
			Petovar 5213	
			Petek 338	18.335 38.72
			Mohorič 4236	
			Ažman 2740	9955 70
			dr. Vošnjak 1162	
			Mermolja 354	
			Rupnik 711	7616 29
			Zdolšek 1162	
			Spindler 1241	
			Drofenik 721	11.368 27.4
			dr. Rapotec 1018	
			inž. Pahtnik 1704	8395 32

Volitve so potekle v miru in redu

Razen treh manjših incidentov se je glasovanje po vsej državi vršilo nemoteno ter red in mir nikjer ni bil kršen

Sličice z ljubljanskih volišč

Dva najstarejša ljubljanci — Tudi dvomljivci so šli Male nezgode

Ljubljana, 9. oktobra.
Kakšno navdušenje je bilo včeraj za volitve, so povedali že včerajšnja posebna izdaja in daneski listi, ko so poročali, kako so se pustili bolniki na volišča nositi in s kdo mladenčko vremem so glasovali za Jugoslavijo najstarejši ljubljanski možje. Z nekako otrojšim veseljem so starčki hoteli pokazati, da so še prav tako navdušeni rodoljubi, kakor teda, ko so se bili z nemškutari.

Najbrž v vsej banovini najstarejši volilec je bil g. Matija Briški, ki bo v kratkem dopolnil 97 let. Starejši ljubljanci ga vsi poznavajo, saj je desetletje in desetletja slovela njegova gostilna »Pri Belem Kranju« v Florijanski ulici. Njegovo lepo hčerko je vzel za ženo g. Kajfež, ki še sedaj vodi to starodavno gostilno. Ime je dobila gostilna, ker so tam ostajali Beli Kranji, a tudi gospodar njen je rojen na njemem robu, saj je iz Ajbelja, pri Kostelu na Kočevskem, ki seveda tudi že sega v Belo Krajino.

Star je že moč in mirno živi v drugem nadstropju svoje nekdanje domače v Florijanski ulici in imenito se počuti, saj ima gori v višinah na veliki terasi široke strehe prekrajen vrt, pol dolnj, nageljnjo in drugih najlepših cvetlic. Še več, starček lahko sanja o vinorodni Beli Krajini v hladni senci lopice, ki jo ovija bohotna vinska trta. In v pozni jeseni svojega dela in truda polnega živiljenja trga nad strehami ljubljanskega mesta sočno grozdje, ki ga je toliko zmastil v sladkem kapljko. V mirnem počitku pa stari strokovnjak tudi pokuša in ocenjuje vse, karški vrst vina njegov naslednik g. Kajfež pripelje. Zadovoljen je stari poznavalec z dolgo vrsto in izbiro sort, ki dela laste slovencemu imenu hiše. Kakor ogrevajoč solnčni žarez pa starega dedka boža in boža drobna Kajfeževa Majdica. Neznanško se imata rada in starček samo gleda zlate laske ljubkega deteta in jih boža z vso ljubezijo svojih mladostnih spominov. Božata in rada je imata dva ekstremna človeška življenja. Lepo storie pripoveduje stari Matija, Majdica mu pa brblja in pripoveduje, kakor bi mu žvrgolela vesela ptičja.

V to tihu idilo je zadonel klic k volitvam. Težko se je bilo odločiti motiti mir visoko gori na strehi, ali vendar so morali storiti, ker so se bili, kakor bi težko žalili starega narodnjaka, če bi zvedel za kaj gre in kako so ga okradli za tako častno pravico. Pa so naročili Majdicu, naj mu ona pove, kam je treba Slabo vreme je bilo in skrbni dekad se je branil, čes, Majdica nikar ne pojdiva, da se ne prehladi. Posnagati je moral še zet g. Kajfež, vendar je pa stari Briški branil združevanje svoje majlubše prijatelje. Premišljal je in premisli: Kar gor naj mi prineso bukvke, pa bom podpisal. Vesel je bil prebrisanec, kako imenito se je izgovoril in izmazal iz neumnih strankarskih spletki, ki jih nikdar ni obratil. Dejali so mu, da gre za važne stvari in za kralja. Tedaj se je pa stari narodnjak zravnal, kakor bi se prebudit in pomladil nazaj v dobo narodnostnih bojev ter zakljal: »Za kralja pa prec!« Samo Majdica je moral z njim na volišče. Ob strani je pa seveda pazil na nju oče in zet g. Kajfež, da ju ni povožil tramvaj na Šentjakobskega trga.

Tudi g. Fraj Verbič ima že lepa leto, čeprav ima štiri manj od g. Briški. Ugleden trgovec je bil v Borovnici, sedaj je pa pri svojem sinu, znanim čebelarju g. profesorju Verbiču v Streliški ulici. Oče in sin že uživata zaslunžni pokoj, ali oba še delata po svoje. Stari g. Verbič je namreč še vedno trgovec in na staru letu se je celo specijaliziral v izbiral redek, a važen artikel. Goji nameč in prodaja — močne črve — ne močnate, kakor tudi »Rozvadna ulica na »Rožnata«. Brez njega bi v Ljubljani ne prepevali slavki in ne življali bi kosi po kletkah prijateljev pričetja petja. Trden je in se zgovoren stari gospod, da neprestano obiskuje svoje druge sorodnike in prijatelje. Kogar ima rad, ga obišče tudi po trikrat na dan Razen redke in prav posebne trgovine ima pa stari g. Verbič tudi prav redko in posebno lastnost. Najmanj vsakih 14 dni enkrat namreč hoče — umreti, drugi dan je pa zopet

zdrav. Po vizitah utrujen pride starček domov in obupano potoži svoji dobr snahi: »Anka, umri bom, poslij po gospodu in po dr. Högljeru!« Bogu vdanemu umirajočemu da dr. Högljer kapljice, gospod pa zadnjo popotnico. Drugo jutro sosedje v skrbeh vprašamo s kondolacijo na ježku, kako je staremu gospodu. Pa nam morajo povedati, da je že ob 8. zjutraj zopet odšel čvrst in krepek s svojimi »tri v in je samo zato sklenil ostati še pri življenju, da bi nam še nadalje pelj kosi in slavki. Primeri se, da g. Verbič takole umira tudi po dvakrat na teden. Kadar je pa prav hudo, gre kar naravnost v špital in zjutraj zopet pride domov, kakor bi nič ne bilo. Gotovo bo še dolgo gojil črve in jih grpel pri peči, da se bodo hitreje plodili!

Včeraj so se bili zan, da zopet ne bi umrl, pa smo se domenčili, da posljemo avtomobil ponj. G. Verbič klub slabemu vremenu seveda ni bilo doma, ker je imel kakor vsek dan nujne opravke in polno dolžnosti stalnih obiskov. Sele, ko se je ob 17. letu mračiti, je prihitel domov, se najbolj praznično oblekel in se silno veselil, kdaj pride avtomobil. Tričetrt na 6. je bilo že, ko sem prišel ponj. Stal je premizi, ki so na njej ležala slavnostne rokavice. Zelo je bilo ceremonijelno, saj takih volitev ni vsak dan.

Skromen in majhen uradnik ali kaj živ tam v Šentjakobskem okraju. Hudo se je vrnasel za abstinenco pri volitvah, ali vendar ga je poginal vest, da je šel. Tako na skrivaj je volil, da so ga nekako pregledali v volilnem lokalnu. Naši možje, ki so v volilnem lokalnu pri Kajfežu kontrolirali, kdo je že volil, so šli tudi marsikoga poklicati, da bi lahko čimprej javili visoke številke.

Tudi znani trgovec na Starem trgu, g. Miloš Karmičnik se je potrudil, da bi se Šentjakob dobro odrezal. Mimogrede se je spomnil našega znanca, malega uradnika, pa je g. Karmičnik poskusil svojo srečo. Tihi se je informiral na njegovem stanovanju, če je že volil, a zmajali so z glavami, čes, saj veste, kako zagrizen je.

Revez je res volil, kakor smo že povedali, vendar ga je pa strahovito pekla vest, kaj bo, če se zadeve obrnejo. Prej najtrdnejši nasprotnik, sedaj pa v taboru, ki bi mu po svojem prepričanju ne smel niti bližu! Pa je možiček potr in zdroben čepel doma.

G. Karmičnika vsi poznate in dobro ga pozna tudi ta voiliec. Slok je in visok, črni las, črni na kratko postrženih brk in zelo ostrih, markantnih potez. Na prvi pogled je res nekoliko podoben ministru dr. Kramerju, saj ima tudi črno suknjo.

Tudi znani trgovec na Starem trgu, g. Karmičnik se je potrudil, da bi se Šentjakob dobro odrezal. Mimogrede se je spomnil našega znanca, malega uradnika, pa je g. Karmičnik poskusil svojo srečo. Tihi se je informiral na njegovem stanovanju, če je že volil, a zmajali so z glavami, čes, saj veste, kako zagrizen je.

G. Karmičnika pa: »Pomirite se vendar, saj sem jaz, saj nisem dr. Kramer — in tako so se lovile besede obe v lovile, da je g. Karmičnik še po dolgem pregovaranju obupanega volilca potolažil in prepričal, da ni sam minister dr. Kramer, ter smeje zapustil izpreobrnjenega dvomljiveca. Zdi se nam, da so minulo noč marsikateri videli take prikazni in jih še gledajo. Ti ljudje pa niso vajeni sprave in odpuščanja...«

Na najrazličnejše načine so starčki izražali svoje veselje, da so volili, in svoje zaupanje, da so storili prav. Veseli g. Pleščar, ki ga pozna vsa Ljubljana pod slavnim imenom »ta skravžljiv Francelj«, je včeraj tudi vstal iz postelje in dober pri-

Toda gospod Ksawery rabi akte nujno. Pokliče torej slugo in ga pošlje na svoj dom, da mu prinese pozabljeni aktovo.

Sluga, vesel napitnine, svečano objubi, da bo takoj nazaj, toda vrne se še čez dobro uro. In kar je še bolj žalostno, praznih rok.

— Oprostite, prosim, toda pomagati se ne da, gospod, kar je, je, pri njih ni nikogar doma... Zvonil sem in zvonil, kakor na alarm, trkal in razbijal sem po vratih, pa ni nič zaledlo... Nič se ne da pomagati, milostiva je s služkinjo nekam odšla.

Tedaj pa res že ni več vedel, kaj bi si mislil o tem. Začelo ga je skrbeti. Vzel je klobuk in suknjo, planil iz pisarnice, skočil v prvi avtotaksi in se odpeljal domov. Odpril je vrata s svojim ključem in planil ves upehan v stanovanje.

Prvi hip si je zadovoljno oddahnil: žena je stala pri telefonu in govorila z nekom.

jatelj je bolnika pod roko odpeljal v Mestni dom. Težko sta prišla v Mestni dom, ali vendar se je veseli Francelj hotel postaviti in pokazati tudi v volilnem lokalnu pri Činkoletu, da bi ne pozabili z rdečim svinčnikom prečrtnati njegove številke. Tako veselo je žvrgolel in takoj dovtip na volilne abstinentne se so kravljali izpod njegove blesteče pleše, kakor še nikoli. Kakor najboljši lek je ozdravil onemogočega starčka-veseljaka odločnost, da je šel volit in ponosno je sedel v avtomobil, ki ga je odpeljal proti domu.

Francelj je svoje veselje izražal z veseljem, drugi pa svojo odločnost z odločno besedo. Preprost star možkar na Šentjakobskem volišču je stopil mogočno pred komisijo, zakrilil z roko in ponosno izjavil: »Ne volim zato, ker sem zadovoljen — učinkujuča govornika pavza — ampak zato, da bo boljše!«

Kakor znano, so bili ljubljanski volilni okraji razdeljeni malo drugače, kakor pri zadnjih volitvah in zato je marsikov volilce prišel na svoje nekdanje volišče, kjer so ga seveda zavrnili, čes, da ni vpisan. Bog pomagaj, ali je kaj čudnega, če se kaj takega zgodi človeku, ki ves mesec noč in dan dela za volitve, preštava, pretehtuje, ureja, konferira in dirja od shoda do shoda in govoril po najmanj 3 govor na večer. Kje pa more voditelj misli na tako malenkost, kakor je zanj njegova oseba in njegov glas.

Tako je včeraj tudi ljubljanski kandidat prihitel v vsej naglici na realko oddat svoj glas. In gospod ministru so povedali, da ga nimajo v zapisniku... Moral je na klasično gimnazijo.

Veselo je to zgodbico, zaradi presijskih dokazov največjega zaupanja, srečni minister dr. Kramer pripovedoval na vseh voliščih in tako potolažil tudi druge, ki so se jezili, če so ga malo polomili.

Uredba o praznikih

Na temelju § 62 zakona o splošnem upravnem postopku je izdal predsednik ministrskega sveta in notranji minister uredbo o praznikih v smislu zakona o splošnem upravnem postopku.

Kolikor so po zakonu o splošnem upravnem postopku na praznike vezana izvestna pravna dejstva, se smatrajo poleg nedelj za praznike: a) Za vse državljane rojstni dan Nj. Vel. kralja in dan ujedinjenja kot državna praznika. b) Za državljane pravoslavne vere prazniki, ki jih ne bomo načevali, ker jih praznujejo samo v krajih s pravoslavnim prebivalstvom. c) Za državljane rimsko-katoliške verve slediči rimsko katoliški prazniki: Novo leto, Sv. Trije kralji, Sveti Jurij, Marijino oznanjenje, Sv. Ciril in Metod, Sv. Peter in Pavel, Veliki Smaren, Vsi sveti, Brezmadežno spočetje Dev. Marije, prvi in drugi dan Božiča, drugi dan Velike noči, Binkošči, Vnebohod, drugi dan Binkošči in sv. Rešnje telo.

Uredba načrta da daje praznike za državljane grško - katoliške, evangeliske, islamske in židovske vere. Za pravne osebe veljajo kot prazniki dnevi, ko oblast po zakonu o praznikih ne dela. Uredba obično obvezno moč z dnevom objave v »Službenih novinah«.

Danes in naslednje dni redno ob 1/4 3. popoldne veliki ekspedicijski film Ufe

Pozor Azija! Pozor Avstralija!

Indija — Kitajska — Gandhi — maharadže — eksotični otoki — Nova Zelandija — živalstvo itd.

Elitni kino Matica

Iz Celja

c) Pokojninski zavod za namešcence v Ljubljani razpisuje oddajo dvo in trosočnih stanovanj ter trgovskih lokalov v svoji novi zgradbi v Celju. Prošnje za podeželitev stanovanj in lokalov je vlagati pri Pokojninskem zavodu v Ljubljani. Gledališka ulica 8. Cene stanovanj in lokalov ter vlogoval načrtov izvedo reflektanti pri gradbenem vodstvu v Celju ter pri Pokojninskem zavodu v Ljubljani. Prošnje je vložiti do 16. t. m. pri Pokojninskem zavodu v Ljubljani. 389-n

— Kaj pa počenjaš s tem telefonom? — je zakričal na njo.

Žena se je obrnila, nehala govoriti, odložila slušalko in se začudeno ozrla na moža.

— Kaj se je pa zgodilo? Kaj si se že vrnil iz pisarne? Kakšen pa si? Kaj ti je? — je vprašala vse v skrbeh, videc njegov s krovjo zaliten obraz in potno čelo.

— Prej bi moral vprašati jaz, kaj se je zgodilo. Kaj pa počenjaš s tem telefonom? Najmanj petnajstkrat sem zvonil in klical, pa te nisem mogel priklicati... Celi dve uri je bil moj telefon zaseden. Sluga, ki sem ga brž postal domov, ni mogel nikogar priklicati, nikogar ni bil v stanovanju... To je konec sveta ka-li?

Gospod Ksawery je res razburjen.

— Ne razumem... Za kaj pa gre?

— Jeclja prestrašena žena.

— Aktovko z uradnimi akti sem posabil doma!

— Kaj sem jaz kriva, da si jo posabil? — vpraša žena strupeno.

— Posabil sem po nju slugo, pa ni mogel v stanovanje.

— To ni izključeno... Marička je na trgu... Odšla je takoj za teboj, vsak

Repo bomo jedli

Proti koncu vojne je rešila človeštvo — Repo je simbol miru in sprave

Ljubljana, 9. novembra.

Se njihče ni oznanil ljudem velike in prevajalne resnice, da je repa rešila človeštvo žalostnega konca. Repo je rešila svet! Spomenike bi ji morali postavljati, posvečati ji knjige in vsa glavna mesta bi morala imeti v grbih. Če bi ne bilo repe, bi zdaj več ne bilo na svetu nikogar izmed predstavnikov krone stvarstva. Zato je črna nevhaleznost, ker zdaj več nihče ne misli na njo.

Menda ni treba razpravljati na dolgo in široko, kako je repa rešila človeštvo. Marsikomu je gotovo obležala v želodcu. Se pravi, da jo je sicer prebabila, toda tu je preklesko takemljito, kot Noe svoje sinove. Bilo je nameč takrat, ko se je človeštvo gnalo za glorio in ideale krvavih klobas ter je ves svet goret v vncem, da bi se ljudje zimprej iztrebili. Trebili so se temeljito, unčili so vse, kar se je dalo, in so se blžili svojemu idealu, veličastni zmagiji svojemu sijajnemu poginu. Ljudje so pojedli vse, kar se je dalo pojesti, celo prebabljivo ubogo repo izpod snega!

Vse to se zdi našim prejubim meščanom gotovo nezanimivo in brezposembno na prvi pogled. Kdor jih pa vsaj nekoli pozna, kmet na opazil. Kmet pa ve, da morarepo popukati Lukež, sicer je nevarnost, da že zapade sneg, ki ne skopni takoj kmalu — pa potem pak ubogo repo izpod snega!

Toda človeštvo ni bilo usojeno, da se preseli kompletno na oni svet. Nekje je skrival obrodila repa kot še dotle nikdar ne. Vse armade so se hranile z njo, in jih je nepopisno krepila za nova junaka. Od največjega mesta do zadnje gorske vasi so se ljudje preživljali z repo. Nadnaraven blagovolj je imela tedaj. Vse jo je jedlo, ves svet je bil kar poplavljen z njo, pa so se ljudje zopet redili, nikomur ni več grozil konec, ne da bi prej vsaj poskušil repo. Celo konec svetovne tragedije je preživel — rešila je človeštvo.

Toda kmalu so jo pozabili, le kmet misli na njo, pa tudi naši Trnovčani nekoli. Repa ne opeva nobena pesem, pač se pa naša na njo narodna pregovor. Včasih se je govorilo, da so narod

Velefilm, čigar stroški so znašali nad 2 1/2 milijona dolarjev — z nad 20.000 sodelujočimi

Danes velika premiera! ob 4., 1/8 in 9 1/4 zvečer!
Najnovejši Fox zvočni tečnik

Telefon 2124

ELITNI KINO MATICA

Dnevne vesti

— Častni dar jugoslovenskega akademškega kluba predsedniku Masaryku in dr. Benešu.

Delegacija jugoslovenskega akademškega kluba iz Beograda se je zglasila te dni v pisarni predsednika Masaryka in v predsedstvu zunanjega ministrstva, kjer je izročila dve bronasti plaketi s portretom našega prestolonaslednika Petra, stareste SKJ, kot častni dar predsedniku Masaryku in zunanjemu ministru dr. Benešu.

Predavanje o Jugoslaviji v Varšavi. Udržanje bivših poljskih vojnikov je

priredilo v prostorih pedagoškega muzeja predavanje poljskega publicista Antona Ossendowskega pod naslovom »Jugoslavija — naša zaveznica«. Predavanja so se udeležili predstavniki našega poslaništva, češkoslovaški poslanik dr. Girs, francoski vojni ataše in mnogo novinarjev. Vseh poslušalcev je bilo nad 600. Predavatelj se je dotaknil zgodovinskega razvoja jugoslovenskega naroda in sedanjega političnega položaja, ki pomeni utrditev jugoslovenske narodne in državne ideje pod modrim vladanjem kralja Aleksandra. V tističnem delu predavanja je govoril o načrtnih lepotah Jugoslavije in pokazal nad 100 sklopčnih slik. Predavanje je bilo sprejeti z velikim odobravanjem in navdušenimi vzkliki kralju Aleksandru.

— Izpremembe v naši vojski. V čin poročnika korvetne je napredoval absolvent pomorske vojne akademije narednik Boris Gregorič, službe rezervnega oficirja je razrešen pohotni poročnik Mirko Dušić; za nižjega stalnega vojnega profesorja II. klase je imenovan Milan Šare. Imenovani so: za referenta inženierske komande savske divizijske oblasti inženierski polkovnik Konrad Tobis, za vršilca dolžnosti komandanta inženierskega parka tehničnega polka inženierski kapetan I. klase Evgen Kulcar, za komandanta inženierskega parka I. pionirskega polka inženierski major Vekoslav Cener, za komandanta inženierskega parka II. pionirskega polka inženierski major Vladimir Celestin, za vršilca dolžnosti komandanta III. bataliona II. inženierskega polka kapetan I. klase Zbiljko Mayer; vpokojeni so na lastno prošnjo nižji vojni uradnik ekonomske stroke II. klase Franjo Smrečnik, veterinarski podpolkovnik Filip Lipa in pohotni poročnik Stanislav Hvatal.

— Iz državne službe. Imenovani so: za sekundarnega zdravnika bolnice za duševne bolezni na Studencu uradniški pravnik dr. Stanko Žvokelj, za pristava Doma narodnega zdravja v Celju uradniški pravnik dr. Josip Fišer in za sekundarnega zdravnika državne bolnice v Ljubljani dr. Janko Pompe.

— Poroka hčerke generala Nedeljkovića. Včeraj se je poročila v Zagrebu v pravoslavni cerkvi hčerka generala Petra Nedeljkovića s pohotnim poročnikom Kosta Mirkovićem. Za priči sta bila veleindustrialec iz Ljubljane g. Franc Heinrichar in akademski slikar Gojmir Kos iz Ljubljane.

— Izprememba rodbinskega imena. Kr. banska uprava dravsko banovine je določila Ivanu Banovcu in njeni hčerkki Ivanki, pristojnima v Ljubljano. Izpremembo rodbinskega imena Banovec v Suhadolci.

— Razpust društva. Konjarsko društvo za mariborsko oblast podružnico v Celju, Klub ljubiteljev fotografije v Celju, Krajevna organizacija jugoslovenskih emigrantov (Orjem) v Celju, Godbeno društvo Ilirija v Celju in podružnica Saveza brijačkih radnika Jugoslavije v Celju so razpuščena, ker nimajo pogojev za pravni obstoj.

— Razpisana služba. Sreski cestni odbor v Radovljici razpisuje službo tajnika. Prošnje je treba vložiti do 15. t. m.

— Prepoved zahajanja v krčme. Okrajno sodišče v Mariboru je prepovedalo delavcu Konradu Fridlu v Rogozu zahajanje v krčme za dobo enega leta, okrožno sodišče v Mariboru pa Ivanu Verbiču iz Radizela za dve leti in delavcu Francu Rečniku iz Spodnjih Hoč v eno leto.

— Vinarska zadruga »Jeruzalemčanec« v Ivanjkovih priredila svoj VII. vinski sejem in razstavo 10. decembra. Pripravljena so le vina izključno iz ormoško - ljutomerskega vinarskega okoliša. Letošnji pridelek, ki je bil obilen, je prvorosten in bo tako imel privito vsakdo nakupiti prvovrstnega ljutoričana neposredno od producenta. Na razpočelo pa bodo tudi najzvrstnejša sorte vina. Mošt lepo dozoreva in bo takrat ravno primerna za nakup za prvi pretok. Cene so izredno ugodne. Vsi producenti ormoško - ljutomerskega okoliša, ki imajo vina na razpolago in se hočejo sejma udeležiti, naj to prijavijo zadrugi najkasneje do 1. decembra.

nogo se je zgrudil. Davi so Sikčela prepeljali v ljubljansko bolnico. V bodoče si bo fant seveda premisli tihotapiti, kajti po ozdravljenju ga čaka še stroga kazen.

— **Mariborsko natakarico zasledujejo.** Elza Fric je služila za natakarico v Mariboru. Ker ji pa ni ugajalo, je sklenila napotiti se po svetu. V Mariboru ima očima, od katerega je zbežala, češ da grdo ravnata z njo. V Mariboru je imela prijatelja, s katerim sta jo mahnila v Zagreb. Prijatelji jo je pa knalu zapustil in ker je ostala brez denarja, ga je hotel zašlustiti na nepošten način. Splazila se je skozi okno v tuje stanovanje in ukradla fotografiski aparat. Izginila je iz Zagreba in zdaj jo isčeta zagrebska in mariborska policija.

— **Tragedija slovenskega delavca v Knuju.** V soboto proti večeru se je pripečila v Knuju težka nesreča. Avtomobil Petra Čimbora je do smrti povozil pred mestom nekega delavca - Slovence, ki je bil zaposlen na stavbi bratov Čurko. Vozil se je z dvema tovaršema z volilne agitacije. Šoferi so arietirali.

— **Zver v človeški podobi.** Jeseni se pa se živila po travnikih, kjer začenja poganjati po košnji trava. Tako je spustil tudi Andrija Mihajlovič v Petrinji svoja konja čez noč na pašo. Zjutraj, ko je prišel po konje, je pa zagledal grozen prizor. Enemu konju je bila odsekana zadnja noge, drugi je bil pa s sekiro ves razsekani ob straneh in po zadnjih nogah. Prvega konja so morali takoj ubiti, drugega pa zdraviti. Policija je uvela preiskavo, da najde krvolneža, ki nima nobenega usmiljenja z ugodimi živalmi.

— **VABIMO VAS, oblecite se pri nas!**

Po svojem okusu si izberite oblačilnih potreščin

ZA MAL DENAR.

Trenchcoate, suknje, oblike, perilo t. dr.

A. Presker
Ljubljana, Sv. Petra c. 14

Iz Ljubljane

— **lj Slava vozarskega eskadrona.** Včeraj je imel dravski vozarski eskadron svojo slavo v vojašnici Kralja Petra I. na Poljanah, ki so se je udeležili najodličnejši predstavniki naše javnosti. Bansko upravo je zastopal banski svetnik dr. Kotnik, mestno občino dr. Puc, navzoč je bil rektor univerze dr. Šerko, kajt zastopnik divizionarja komandanata mesta general Popović in drugi predstavniki civilnih in vojaških oblasti. Eskadronu je čestital k slavi tudi Nj. Vel. kralj Aleksander, ki je poslal prisreno pozdravno brzojavko, čestitala sta mu pa tudi vojni minister general Stojanović ter armistički general Marić.

— **lj Zaradi velejega zanimanja za kulturni telefilm »Pozor Azija! Pozor Avstralija!«** ga predvaja ZKD še dva dne redno ob 14.15 v Elitnem kinu Matici. Zlepna ne bo videla Ljubljana tako zanimivega in učenega filma kot je ta. Eksotične daljne dežele so nam predstavljene s slovito Colin

Rossoso ekspedicijo na najazornejši način. Kitajska, Indija, celo sam Gandhi, neobljudeni kraji Avstralije in njenih otočkov, vse to nam stopi pred oči in posetnik tega filma bo res obogatil svoje znanje z najbolj zanimivimi dejstvji. Priporočamo ogled tega filma vsakomur, zlasti mladim in dajaštu.

— **lj Pevsko društvo Ljubljanski Zvon.** V torek ženski, v sredo mešani, v četrtek moški zbor. Sмо pred nastopom! — Odrob.

— **lj Tvrda klavirjev in glasbil Alphon Breznik** je sedaj na Aleksandrovi cesti 7.

— **lj Tovarna J. Reich sprejema mehko in škrbljeno perilo v najlepše izvršitev.**

— **lj Otroške nogavice, rokavice, oblike, jopice, majice kupite na: neje Šterk način.**

KRAMNIČNIK. Stari trg 18.

— **lj Umrl so v Ljubljani od 31. X. do 6. XI. dr. Kvas Miroslav, 32 let, odvetnik, Višnja gora, Makovič Elizabeta, 77 let, obč. uboga, Kovor, srez Kranj, Stanonik Marija, roj. Majork, 86 let, vdova nadučitelja, Zorčič Amalija roj. Plut, 55 let, trgovka, Stari trg 11a, Rečna ul. 8, Kerč Anton, 40 let, uradnik Gospodar, zvezne, Černetova ul. 34, Juh Anton, 38 let, uradnik, Dermotova ul. 29, Wagner Marija, roj. Komari, 68 let, vd. žel. uradnika, Jenkova 6, Žabjek Marija roj. Šusteršič, 42 let, žena posestnika, Zapuže pri Št. Vidu, Fajgel Avgusta Marija, 69 let, bivša postrežnica, Vidovdanska c. 9, v Ljubljanskih bolnišnicah so umrli: Penko Mihaela, 2 1/2 meseca, hči prometnika, Blanca, Kuštar Ivana, 23 let, hči posestnice, Moste pri Ljubljani, Skieber Alfonz, 21 let, sin posestnika, Šuh potok, srez Kočevje, Barkov Pavel, 33 let, inženjer, Šubičeva ul. 3, Faris Valentin, 61 let, hlapac, Toplice pri Zagorju, Košir Drago, 1 1/2 meseca, sin mesar, pom. Kandija, Jesenovec Pavel, 20 let, delavec, Samotorice pri Št. Joštu, Gavovič Lenka, roj. Dodigović, 23 let, soproga poručnika, Karlovska c. 32, Michitsch Alojzij, 50 let, posestnik, Mahovnik pri Kočevju, Božič Alojzij, 49 let, sprevodnik d. ž. Moste, Pokonjališka ulica.**

— **darovi za Belo Krajino.** Pisarna Rdečega kriza v Wolfovi ulici je prejela naslednje darove: g. Verbič Josip, kat. inšpektor 50 Din, g. dr. Smole Albin, odvetnik v Ljubljani je izročil za Belo Krajino 200 Din. Ta znesek je plačal g. K. V. v neki kazenski zadevi, G. Julijan Kočmut, viš. okr. zdravnik v p. je daroval 100 Din, g. Lovšin Evgen 200 Din, mesto vence pokoj nemu g. Saši Knezu in 100 Din od dr. L. Šajoviča. Iskrona hvala!

— **Vreme.** Vremenska napoved pravi,

da bo oblačno in deževno, kakor je bilo včeraj po vsej krajini naša države. Najvišja temperatura je znašala v Celju 16.6, v Beogradu 13.4, v Ljubljani 11.2. Iz drugih krajev ni temelj na temperaturi. Davi je kazal barometri v Ljubljani 755.3, temperatura je znašala 8.8.

— **Na meji obstreljen tihotapec.** Tihotapstvo na naših mejah kljub strogi kontroli še vedno cvete, zlasti pa tihotapstvo iz sosedne Avstrije. Nedavno smo poročali o žalostni usodi nekega tihotapca, ki je na italijanski meji obstreljila naša straža, včeraj je pa slična usoda doletela 25-letnega Janeza Sikčela iz vasi Avšiče pri Radovljici. Fant je bil v Avstriji, kjer je kupil večjo množino saharina in ga hotel tihotapiti nekje med Jezerskim in Ljubljanskim čez mejo. Pa se mu ni posrečilo. Finančna straža ga je na meji zatolila in ker se na poziv ni hotel ustaviti, temveč je bežal, so streljali za njim. Zadet v desno

nogo se je zgrudil. Davi so Sikčela prepeljali v ljubljansko bolnico. V bodoče si bo fant seveda premisli tihotapiti, kajti po ozdravljenju ga čaka še stroga kazen.

— **Mariborsko natakarico zasledujejo.** Elza Fric je služila za natakarico v Mariboru. Ker ji pa ni ugajalo, je sklenila napotiti se po svetu. V Mariboru ima očima,

od katerega je zbežala, češ da grdo ravnata z njo. V Mariboru je imela prijatelja, s katerim sta jo mahnila v Zagreb. Prijatelji jo je pa knalu zapustil in ker je ostala brez denarja, ga je hotel zašlustiti na nepošten način. Splazila se je skozi okno v tuje stanovanje in ukradla fotografiski aparat. Izginila je iz Zagreba in zdaj jo isčeta zagrebska in mariborska policija.

— **Tragedija slovenskega delavca v Knuju.** V soboto proti večeru se je pripečila v Knuju težka nesreča. Avtomobil Petra Čimbora je do smrti povozil pred mestom nekega delavca - Slovence, ki je bil zaposlen na stavbi bratov Čurko. Vozil se je z dvema tovaršema z volilne agitacije. Šoferi so arietirali.

— **Zver v človeški podobi.** Jeseni se pa se živila po travnikih, kjer začenja poganjati po košnji trava. Tako je spustil tudi Andrija Mihajlovič v Petrinji svoja konja čez noč na pašo. Zjutraj, ko je prišel po konje, je pa zagledal grozen prizor. Enemu konju je bila odsekana zadnja noge, drugi je bil pa s sekiro ves razsekani ob straneh in po zadnjih nogah. Prvega konja so morali takoj ubiti, drugega pa zdraviti. Policija je uvela preiskavo, da najde krvolneža, ki nima nobenega usmiljenja z ugodimi živalmi.

— **Na meji obstreljen tihotapec.** Tihotapstvo na naših mejah kljub strogi kontroli še vedno cvete, zlasti pa tihotapstvo iz sosedne Avstrije. Nedavno smo poročali o žalostni usodi nekega tihotapca, ki je na italijanski meji obstreljila naša straža, včeraj je pa slična usoda doletela 25-letnega Janeza Sikčela iz vasi Avšiče pri Radovljici. Fant je bil v Avstriji, kjer je kupil večjo množino saharina in ga hotel tihotapiti nekje med Jezerskim in Ljubljanskim čez mejo. Pa se mu ni posrečilo. Finančna straža ga je na meji zatolila in ker se na poziv ni hotel ustaviti, temveč je bežal, so streljali za njim. Zadet v desno

nogo se je zgrudil. Davi so Sikčela prepeljali v ljubljansko bolnico. V bodoče si bo fant seveda premisli tihotapiti, kajti po ozdravljenju ga čaka še stroga kazen.

— **Mariborsko natakarico zasledujejo.** Elza Fric je služila za natakarico v Mariboru. Ker ji pa ni ugajalo, je sklenila napotiti se po svetu. V Mariboru ima očima,

od katerega je zbežala, češ da grdo ravnata z njo. V Mariboru je imela prijatelja, s katerim sta jo mahnila v Zagreb. Prijatelji jo je pa knalu zapustil in ker je ostala brez denarja, ga je hotel zašlustiti na nepošten način. Splazila se je skozi okno v tuje stanovanje in ukradla fotografiski aparat. Izginila je iz Zagreba in zdaj jo isčeta zagrebska in mariborska policija.

— **Tragedija slovenskega delavca v Knuju.** V soboto proti večeru se je pripečila v Knuju težka nesreča. Avtomobil Petra Čimbora je do smrti povozil pred mestom nekega delavca - Slovence, ki je bil zaposlen na stavbi bratov Čurko. Vozil se je z dvema tovaršema z volilne agitacije. Šoferi so arietirali.

— **Zver v človeški podobi.** Jeseni se pa se živila po travnikih, kjer začenja poganjati po košnji trava. Tako je spustil tudi Andrija Mihajlovič v Petrinji svoja konja čez noč na pašo. Zjutraj, ko je prišel po konje, je pa zagledal grozen prizor. Enemu konju je bila odsekana zadnja noge, drugi je bil pa s sekiro ves razsekani ob straneh in po zadnjih nogah. Prvega konja so morali takoj ubiti, drugega pa zdraviti. Policija je uvela preiskavo, da najde krvolneža, ki nima nobenega usmiljenja z ugodimi živalmi.

— **Na meji obstreljen tihotapec.** Tihotapstvo na naših mejah kljub strogi kontroli še vedno cvete, zlasti pa tihotapstvo iz sosedne Avstrije. Nedavno smo poročali o žalostni usodi nekega tihotapca, ki je na italijanski meji obstreljila naša straža, včeraj je pa slična us

Emile Gaboriau:

Dampirji v elemesta

Roman

Norbert je odprt in vprašal:

— Kdo pa je?

— Jaz sem, Norbert, jaz, Diana.

Spoznaš jo je in vzkliknil. Izrabila je ta trenutek in ker je bilo okno zelo nizko, je zlezla v sobo, še preden jo je mogel Norbert zadržati.

— Kaj hočete? — je vprašal Norbert presenečeno, — po kaj sta pa prišli?

— Vi se poročite z gospodinjo de Puymandour?

— Da.

— Saj ste trdili, da ljubite mene.

Vsí spomini so oživeli pred Norbertovimi očmi. Stopil je k Diani, rekoč:

— Bil sem otročji. Življenga še nisem poznal, ko mi je nesrečno naključje privelo vas na pot. Kdo bi bil mogel dvomiti o vaši iskrenosti, saj so bile vaše oči čiste, kakor morejo biti čiste samo angelske oči? Ah da, ljubil sem vas blazno... Vam je pa šlo samo za vojvodski naslov in knežje premoženje.

Diana je vzkliknila obupano:

— Nesrečne! Mar bi bila zdaj tu, če bi bilo tako? Brat mi je umrl. Norbert, zdaj sem prav tako bogata kakor vi in vendar sem prišla... Obdolžiti me take podlosti, mene!... In zakaj? Nedvomno zato, ker nisem hotela iti z vami, ko ste mi predlagali, naj pobegnem.

Območnica je in od groze so ji izstopile oči.

Vrata so se odprla in vstopil je vojvoda de Champdoce, mirnajoč nerazumljive besede in režeč se kakor norac.

— Razumete zdaj, zakaj se mi spomin na najino ljubezen gnusi? — je nadaljeval Norbert. — Ali bi si drznili govoriti o sreči, če bi stal ta duh mojega očeta neprestano med nama?

S prstom je pokazal na okno: molča je zlezla nazaj iz spalnice. Toda od ježe in ljubosuminosti se je kar dušila.

— Osvetim se, Norbert! — je kriknila. — Na svidenje!

XI.

Priprave za poroko Norberta in Marije so trajale cele tri dni. Neke sobote zvečer sta si bila mlada predstavljena in takoj prvi pogled je bil obema neprizeten. Nesreča za oboj je bila, da nista imela pri sebi nikogar, ki bi bil to opazil in imel dovolj takta, da bi ju medsebojno zblžil in vzbudil v obeh medsebojno spoštovanje, podlago trajnega prijetljivstva.

Gospodinjska de Puymandour je hotela prvotno zaupati Norbertu tajno svojega srca, hotela mu je odkrito priznati, da ljubi drugega, da hoče vzeti Norberta samo pod pritiskom in ga lepo prosiči, naj se tej zakonski zvezi sam

81 upre ter prevzame vso odgovornost za posledice.

Bila je pa preslabia in v hipu, ko je že hotela izpregovoriti, se je zbalila.

Monsieur de Puymandour je pa bil ta čas židane volje, vozil se je po okoli in pravil povsod, da se njegova hči moži.

Norbert je hodil vsak dan k svoji nevesti in ji nosil krasne šopek. Vsak dan so ga odvedli v salon, kjer je izročil šopek Mariji, potem sta pa nekaj časa prisiljeno govorila. Se najsečnejša sta bila. Če ju je vzel grof de Puymandour s seboj na svoje običajne izpovede po okolici.

Nekoč, ko so sedeli kakor običajno v salonu, je prišel grof de Puymandour in na obrazu se mu je poznalo, da primaša zanimivo novico.

— No, draga otroka, vajin zgled vleče! — je vzkliknil že na pragu.

— Župan in župnik bosta imela letos obilo dela.

Marija je vprašajoče pogledala očeta.

— Je že tako, — je nadaljeval. — Prav kar sem slišal o svatbi, ki se bo slavila po vajini in ki bo tudi dvignila mnogo hrupa.

— O kakšni svatbi?

Grof de Puymandour se je skrivnostno nasmehnih.

— To, kar vama zdajje povem, ostane med nami, — je dejal. — Notar Gavner mi je povedel, kako in kaj je s to rečjo. Obljubiti sem mu pa moral, da ne črnhem o tem nikomur niti besedice. Čuja torej: zdi se, da vzame grof Octave de Müssidan gospodinjo Diana de Sauvebourg.

Marie je odkimala z glavo.

— To se mi ne zdi verjetno, — je dejala. — Diani je šele pred dobrim tednom umrl brat.

— To je en razlog več. Zdaj je bogata dedinja. Octave je fant od fare... nič čudnega bi ne bilo, če bi se vzel.

Norbert je najprej zardel, potem pa prebledel. Bil je tako razburjen, da je malo manjkal, da ni izpustil albuma iz rok.

Grof de Puymandour je nadaljeval:

— Sicer pa odobravam namen grofa de Müssidana, kajti Diana je izredno pošteno, simpatično in lepo dekle. Prav kar sem jo srečal, ko je prihajala od mamice Rouleau. Črna barva ji je zelo dobro pristaja. Bogne, žalna oblike je kot nalač ustvarjena za blondine... Toda, pardon, opevam tu njene vrline, kakor da bi je ne poznali bolj od mena...

— Jaz, gospod grof?

— Da, vi, gospod markiz... Pa vendar ne boste tajili?

— Kaj?

— Da ste ji prav navdušeno dvorili. No, zdaj zardevate... nimate za kaj. Človek je mlad, zaljubi se, ima ljubico, kaj je na tem čudnega.

— Prisegam vam, gospod grof, da...

Grof de Puymandour je počil v smeh.

— To povejte komu drugemu, dragi moji komu drugemu! — mu je segel v besedo. — Prepogosto sem vaju videl skupaj v gaju...

Zaman se je Norbert branil in protestiral, grofa ni mogel prepričati, da se moti.

— Sicer si pa nimate kaj očitati, — je nadaljeval grof. — Gospodinje Diane gotovo niste varali. Kaj je mogla upati, da postane vaša žena? Ni mogla, ker ni imela niti beliča. Ah, zdaj, ko je njen brat mrtv in ko je bogata, bi bila stvar drugačna...

Norbertova poštenost se je pri teh grofovih besedah tako upiral, da mu je že sili na jezik žaljiv odgovor. Vendar se je pa premagal. Bil je pa tako razburjen, da ni ostal na večerji: izgovoril se je, da ga skrbi, kaj je z očetom, in kmalu se je poslovil.

— Kaj! Po vsem tem, kar se je zgodilo, da bi ne mogel pozabiti na njoo? — se je jezik sam nase. — Vem, da se je igrala z menoi, bil sem samo orodje njene podle častihlepnosti, hladnokrvno je snavala umor mojega očeta in jaz naj bi to še ljubil!

Norbert je začel v svojih mislih takoj daleč, da je že začel razmišljati, ali bi ne bila smrt zanj rešitev, ko je na poti k Champdocu zagledal pred seboj hčerkico v dove Rouleau. Storila je iz grmovja, kjer je že dolgo čakala nanj.

— Nekaj vam moram izročiti, gospod markiz. — mu je dejala.

Vzel je pismo, ki mu ga je pomolila, ga razprečital in čital:

»Pravite, da Vas ne ljubim: nepobitne dokaze hočete? No torej, odpotujva drevi. Izgubljena bom, toda Vaša.

Premislite, Norbert, še je čas. Jutri bo že prepozno...

Dolgo je nepremično zrl na to pismo, kakor bi upal, da izda vsaj nekaj misli nje, ki ga je pisala. Pisava, ki je bila navadno tako gladka in enakomerna, se je poznala drhteca roka, a zadnji dve vrstici sta bili sploh nečitljivi. Na nekaterih krajinah se papir ni svetil. So bili to sledovi solz?

Toda pisava laže, a papir se da zmožiti tudi z vodo.

Vendar je pa razumel, da je morala prelomiti svoj neizmerni ponos, če je hotela storiti ta skrajni korak.

— Kaj pa će me zares ljubi? — je mrmiral sam pri sebi. Sam ni vedel, pričem je, srce mu je na vso moč utripalo, ko je zagledal dobrih petdeset korakov pred seboj na cesti bližajočega se moža, v katerem je takoj spoznal svojega očeta.

— Ze drugič je podlegla Diana s svojimi čari sami prisotnosti vojvode de Clampocca.

— Nikoli! — je vzkliknil Norbert tako srdito, da je hčerkica vdove Rouleau kar odskočila, — nikoli, nikoli!

Rekord 19 letne angleške letalke

Nad 7000 milij dolgo progo iz Anglie v Kapstadt preleta v 5 dneh in 12 urah

Kapstadt, je prekosila rekord pokojnega angleškega vojaškega letalca Kidstona za 28 ur 30 minut. Aeroplán je bil v zraku 46 ur. Letalka in njen pilot, Gordona Storea, kot navigatorja in rezervnega pilota na letališču pri Kapstadt; preletela je dolgo pot iz Anglie v Južno Afriko in dosegla važen letalski rekord. Startala je iz Anglie predzadnjih petek po 11. in je za več kot en dan prekosiла rekord pokojnega angleškega letalca Kidstona in njegovih tovarišev, ki so

Kapstadt, je prekosila rekord pokojnega angleškega vojaškega letalca Kidstona za 28 ur 30 minut. Aeroplán je bil v zraku 46 ur. Letalka in njen pilot, Gordona Storea, kot navigatorja in rezervnega pilota na letališču pri Kapstadt; preletela je dolgo pot iz Anglie v Južno Afriko in dosegla važen letalski rekord. Startala je iz Anglie predzadnjih petek po 11. in je za več kot en dan prekosiла rekord pokojnega angleškega letalca Kidstona in njegovih tovarišev, ki so

30 let star kruh

V Rio Acre v Južni Ameriki so našli indijanski kruh neverjetne trpežnosti, o kakršni se evropskim pekom še nikoli niti sanjalo ni. V tej krajini so bili Indijanci že pred 30 leti iztrebljeni. In vendar so našli še njihov kruh, ki ga je opisal J. Stengemann. Kruh so našli slučajno med drevesnimi skorjami. Na prvi pogled je bil že počrnel in okamenel, ko so ga na hoteli razrezali, so opazili, da je počrnela in posušena samo skorja, sredica je bila pa lepo bela in se je skoraj še vlekla, kar je bil kruh pečen šele nedavno. Če bi 30 let star kruh pregneti in skuhali, bi ga lahko jedli. In res so ga delavci, ki so ga našli, s slastjo pojedli, ne da bi si pokvarili želodce.

Indijanci so imeli navado spravljati na svojih pohodih živila, da so imeli na povratku kaj jesti. Najraje so spravljali kruh, ki se je najdelj držal. Za tisti je velika uganka, kako se da spravi kruh, ki ostane svež in užiten tako dolgo. Indijanci so morali biti v tem pogledu posebni mojstri, da so znali peči kruh, na katerega niso vplival nobene vremenske izpremembe in tudi zob časa mu ni mogel do živega. V novejšem času so poskušali peči tak kruh nekatere tovarne konzerve, opremljene z najnovejšimi pridobitvami tehnike, toda njihovo prizadevanje je bilo zmanj.

Pri boleznih želodec, črveja in presavijanja privede uporaba naravne »Franc Jožefova« grenčice prebavne organe do rednega delovanja in tako olajša tok hranilnim snovem, da predejajo v kri. Zdravniška strokovna izvedenja povdajajo, da se »Franc Jožefova« grenčica zlasti koristno izkaže pri ljudeh, ki se malo gibljejo. »Franc Jožefova« grenčica se dobija v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

preleteli pred meseci to pot v 6 dneh in 18 urah.

Peggy Salamonova in njen spremljevalec Store sta letela na letalu Puss-Moth. Kimberley sta dosegla v sredo zvečer in zadnjo etapo 550 km sta preletela mnogo hitreje, kakor se je pričakovalo. Zato se je zbrala na letališču le malo ljudi, da pozdravi, junasko angleško letalko, za katero so se že bali, ker nekaj dni ni bilo o njej nobenih vesti. Nad 7000 milij dolgo zračno pot je preletela Salamonova v 5 dneh in 12 urah. Zadnjo noč sploh ni spala vendar pa ni bila utrujena, ko je zlezla zjutraj na letališču iz svojega letala. Predzadnjo noč sta se moralata s spremljevalcem vrstili na straži, da ju niso napadli in raztrgale divje zveri. Salamonova je izjavila, da je polet niti najmanj ni utrudil in da bi bila pripravljena preleteti dolgo zračno pot enkrat, samo kopati bi se moralata.

Peggy Salamonova, ki deli s svojim navigatorjem in prijateljem Gordonom Storem čast rekordnega poleta v

KEASKI TERAN
zajamčeno pristni zdravilni iz znanih černetovih vinogradov v Tomaju, večkrat odlikovan, se dobi v zalogi: Kolodvorska ulica 7. 3121

Sveže najfinje norveško

Ribje olje

iz lekarne Dr. G. PICCOLI-ja v Ljubljani se pripravlja v slabotnim osebam.

BUKOVA DRVA TEBOVELJSKI PREMOG

pri tt.
KURIVO
LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 33
(na Balkanu)
Telefon 34-34

Naznanilo preselitev

Salon za steznike in trebušne pasove po meri se nahaja

Gajeva ulica

v novi stavbi poleg nebotičnika, II. nadstropje.

Za naklonjenost se pripravlja

Ana Hutter

3137

Najboljši brnski blačovi

Zajamčeno čistovolne

moške in damske blagove

zadnjih novosti za jesensko in zimsko sezijo

cažpošilja starorenomirana zalogal tvornice suknja

SIEGEL - IMHOF, BRNO

Palackého čr. 12. Češkoslovaška.

Največja izbira. — Najnižje tvornične cene. — Najso

čudnejša izvršitev vseh naročil. — Na zahtevo vzorec

zastojni in poštne prostoto.

L. MIKUS

Ljubljana,

Mestni trg 15

priporoča svoje zaloge

v solnčnikih palic

Popravila se izvršujejo

točno in solidno

OSOBE TOVARNE GOLOB & CO. NA VIČU pri Ljubljani javlja žalostno vest, da

je njihov blagi in nepozabni šef in solastnik podjetja, gospod

F

Tovarna Golob in Co. na Viču pri Ljubljani javlja žalostno vest, da je njen soustanovitelj, gospod

Franc Golob

veleindustrijalec i. t. d.

v nedeljo, dne 8. t. m. v Zagrebu v sanatoriju nenadoma preminul.

Preblagega pokojnika in zvestega sotrudnika ohranimo v častnem in hvaležnem spominu.

V Ljubljani, dne 9. novembra 1931.

Brez posebnega obvestila.

F

Očera; ob pol štirih popoldne je v Zagrebu nenadoma Bogu odano umrl naš dobar oče, soprog, brat in stric, gospod

Franc Golob

tovarnar na Viču in v Dintgarju.

Kraj in čas pogreba bo objavljen jutri v časopisih.

Prosimo, da ga ohranite v blagem in lepem spominu.

Vič - Dintgar, dne 9. novembra 1931.

Žalujoči ostali.